

[Drachmann.]

helt nyt System, Dobbelttarif og alt, hvad det nu hedder; det havde Socialdemokratiet altid taget Afstand fra, og det tog de stadig Afstand fra. Jeg mindes nogle Udtalelser af den daværende Udenrigsminister Moltke i Regeringen Stauning, der fremhævede visse Forhandlinger, der havde været mellem Danmark og Tyskland, og som Forklaring paa, at man ikke var kommet længere fra dansk Side overfor Tyskland, gav den Oplysning, at, saaledes som Forholdene laa, „maatte man fra dansk Side afvente, hvad mere forhandlingsegne Stater kunde tilforhandle sig overfor Tyskland.“ Det er denne større Forhandlingsegnehed, vi med vort Lovforslag tilstræber at udstyre vort Land med. Det var denne Forhandlingsegnehed, der blev paakaldt af en i disse Forhold saa indsigtfuld og overordentlig dygtig Mand som netop den daværende Udenrigsminister, en Partifælle altsaa til det ærede Medlem Hr. Stauning. Vi har ikke ment, at vi kunde lade disse Forhold — selv om de nu har forandret sig noget, hvad jeg villigt skal indrømme, og ogsaa har indrømmet, men som jo igen kan udvikle sig truende for os, — ligge og svømme, om jeg saa maa sige, indtil Afgørelsen er falden i Traktatkommissionen, til hvilken Kommission Regeringen jo har overvist dette Spørgsmaal til Undersøgelse.

Naar det ærede Medlem Hr. Himmelstrup her — og her var han jo paa Linie med det ærede Medlem Hr. Stauning — paa en Maade bebrejdede os, at vi havde taget denne Sag op, vil jeg blot sige, at vi har det største Haab om, at der maa komme noget godt og positivt ud af Forhandlingerne i Traktatkommissionen, men vi har jo ogsaa visse bitre Erfaringer for, at det kan trække lidt i Langdrag, naar man venter paa Resultater af Udvalgsarbejde. Og uanset, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup er Medlem af Traktatkommissionen, maa jeg sige, at den Frygt gør sig stadig gældende hos os, og vi mener derfor, at Spørgsmaal, der naar som helst kan blive aktuelle, — vi saa det overfor Tyskland, vi saa det overfor Spanien, vi kan, som sagt, vente at se det dukke op fra alle mulige Sider — at saadanne Spørgsmaal maa ikke være afhængige af, om en Traktatkommission maaske ad Aare kommer til et eller andet Resultat,

man maa udstyre Regeringen, Statsmagten, øjeblikkelig med visse midlertidige Forhandlingsobjekter. Det ligger klart udtrykt i vort Lovforslag, og det har altsaa mødt et køligt Skuldertræk baade i Venstre, der Gang paa Gang har praktiseret de samme Forslag under Haanden her i Rigsdagen, og fra Socialdemokratiet, som for Resten har gjort det samme. Men vil man saaledes vise Kølighed, Mangel paa Interesse overfor vore handelspolitiske Forhold og overfor vore Afsætningsinteresser, saa maa man altsaa tage sit Ansvar, og vi kan ikke forhindre, at dette sker. Man maa saa blot ikke bebrejde os, at vi ikke er taknemmelige for den Undersøgelse, der er lovet i Traktatkommissionen. Herom har jeg udtalt min Tilfredshed paa mit Partis Vegne. Men, som sagt, det midlertidige forebyggende Instrument, det ønskes vi gennemført, og vi ønsker ikke, at den maaske meget lange Ventetid, der kan gaa med her, skal møde det danske Folk uforberedt til de Forhandlinger, der her er Tale om. Men altsaa: med Hensyn til dette Afsnit i vort Lovforslag, de handelspolitiske Satser, tog det ærede Medlem Hr. Stauning ikke mindre bestemt Afstand end det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, ogsaa her var de to Herrer paa Linie. Og de var det saamænd ogsaa i det store og hele med Hensyn til første Del, de Paragraffer i vort Lovforslag, der angaar Etablering af Kriseværn, teknisk set gennemført efter samme Mønster; efter samme Tilsnit, som jeg før fremhævede, at Krisetoldsatserne gennemførtes efter af Regeringen Neergaard.

Det ærede Medlem Hr. Stauning fremhævede ogsaa, at han ikke kunde binde sig til de Tal, der fandtes i Forslaget, Tallene, der skulde godtgøre, at der var saa og saa stor Arbejdsløshed og saa og saa stor Importførelse. Jeg har herom baade paa dette Sted og i Udvalget sagt, at om dette Kriterium var vi særdeles villige til at forhandle. Det er jo, som det ogsaa ligger klart for Dagen, fuldkomment underordnet; bare man finder et bestemt Udgangspunkt, saa er dette jo i Virkeligheden underordnet overfor selve Lovforslagets Hovedhensigt. Men vi har ikke set noget Ændringsforslag fra det ærede Medlem Hr. Stauning lige saa lidt som fra det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, som først nu begynder at